

Ese

Eelotsusetaotlus — Bundesverwaltungsgericht — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/4/EÜ keskkonnateabele avaliku juurdepääsu ja nõukogu direktiivi 90/313/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 41, lk 26; ELT eriväljaanne 15/07, lk 375) artikli 2 punkti 2 teise lause ja artikli 4 lõike 2 esimese lause punkti a tõlgendamine — Siseriiklik säte, mis vabastab teabe andmise kohustusest föderaalset kõrgemad riigiasutused juhul, kui nad osalevad õigusloome protsessis ja näeb üldiselt ette, et teabetaotlus tuleb tagasi lükata, kui teabe avalikustamine võib kahjustada töö konfidentsiaalsust — Liikmesriikide pädevuse piirid välistada direktiivi 2003/4/EÜ sätestatud mõiste „riigiasutus” kohaldamisalast asutused, kes tegutsevad seadusandjana — Töö konfidentsiaalsuse erisätte kohaldamise tingimused

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/4/EÜ keskkonnateabele avaliku juurdepääsu ja nõukogu direktiivi 90/313/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 2 punkti 2 teise lõigu esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et selle sättega liikmesriikidele antud võimalust mitte käsitada riigiasutustena „asutusi ega institutsioone, kes tegutsevad seadusandjana”, võib kohaldada ministriumidele niivõrd, kuivõrd nad osalevad õigusloomes eelkõige seaduseelnõude või arvamuste esitamise kaudu, ning selle võimaluse kasutamiseks ei pea olema täidetud ka selle direktiivi artikli 2 punkti 2 teise lõigu teises lauses sätestatud tingimused.
2. Direktiivi 2003/4 artikli 2 punkti 2 teise lõigu esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et selle sättega liikmesriikidele antud võimalust mitte käsitada riigiasutustena asutusi ja institutsioone, kes tegutsevad seadusandjana, ei saa enam rakendada juhul, kui asjakohane õigusloomeprotsess on lõppenud.
3. Direktiivi 2003/4 artikli 4 lõike 2 esimese lõigu punkti a tuleb tõlgendada nii, et tingimust, mille kohaselt riigiasutuste töö konfidentsiaalsus peab olema seadusega sätestatud, võib pidada täideks, kui asjaomase liikmesriigi siseriiklikus õiguses leidub niisugune säte, mis üldiselt viisil näeb ette, et riigiasutuste töö konfidentsiaalsus on alus nende asutuste valduses olevale keskkonnateabele juurdepääsu keelamiseks, eeldusel et siseriiklikus õiguses on see mõiste „töö” selgelt määratletud, mida omakorda peab kontrollima siseriiklik kohus.

(¹) ELT C 193, 15.8.2009.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 14. veebruari 2012. aasta otsus (Krajský soud v Brně eelotsusetaotlus — Tšehhi Vabariik) — Toshiba Corporation jt versus Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

(Kohtuasi C-17/10) (¹)

(Konkurents — Liikmesriigi territooriumil tegutsev kartell, mis alustas tegevust enne selle riigi ühinemist Euroopa Liiduga — Rahvusvaheliselt tegutsev kartell, mis avaldab mõju Euroopa Liidu ja Euroopa majanduspiirkonna territooriumil — EÜ artikkel 81 ja EMP lepingu artikkel 53 — Rikkumise menetlemine ja karistamine perioodi osas enne ja pärast ühinemiskuupäeva — Trahvid — Pädevuse piiritlemine komisjoni ja liikmesriigi konkurentsiasutuste vahel — Trahvide määramine komisjoni ja liikmesriigi konkurentsiasutuse poolt — Ne bis in idem-põhimõte — Määrus (EÜ) nr 1/2003 — Artikli 3 lõige 1 ja artikli 11 lõige 6 — Uue liikmesriigi Euroopa Liiduga ühinemise tagajärjed)

(2012/C 98/04)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Krajský soud v Brně

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Toshiba Corporation, T&D Holding, varem Areva T&D Holding SA, Alstom Grid SAS, varem Areva T&D SAS, Alstom Grid AG, varem Areva T&D AG, Mitsubishi Electric Corp., Alstom, Fuji Electric Holdings Co. Ltd, Fuji Electric Systems Co. Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens AG, Hitachi Ltd, Hitachi Europe Ltd, Japan AE Power Systems Corp., Nuova Magrini Galileo SpA

Vastustaja: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Ese

Eelotsusetaotlus — Krajský soud v Brně — EÜ artikli 81, Euroopa Liidu põhiõiguste harta (ELT 2007, C 303, lk 1) artikli 50 ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (ELT 2003 L 1, lk 1), eriti selle artikli 3 lõike 1 ja artikli 11 lõike 6, ning komisjoni teatise koostöö kohta konkurentsiasutuste võrgustikus (ELT 2004, C 101, lk 43) punkti 51 tõlgendamine — Liikmesriigi territooriumil tegutsev kartell, mis alustas tegevust enne selle riigi ühinemist Euroopa Liiduga ja lõpetas tegevuse pärast seda sündmust — Trahvide määramine komisjoni ja liikmesriigi konkurentsiasutuse poolt — Liikmesriigi konkurentsiasutuse pädevus karistada sama teo eest ühinemiseelsel perioodil — *Non bis in idem*-põhimõte

Resolutsioon

1. EÜ artiklit 81 ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et need sätted ei ole pärast 1. mail 2004 algatatud menetluses kohaldatavad kartelli suhtes, mis avaldas Euroopa Liiduga 1. mail 2004 ühinenud liikmesriigi territooriumil mõju sellele kuupäevale eelneval perioodil.
2. Kui Euroopa Komisjon algatab kartelli suhtes menetluse määruse nr 1/2003 III peatüki alusel, ei kaota asjaomase liikmesriigi konkurentsiasutus määruse nr 1/2003 artikli 11 lõike 6 kohaselt koostoimes sama määruse artikli 3 lõikega 1 oma pädevust määrata siseriikliku konkurentsioiguse alusel karistus konkurentsivastase mõju eest, mida kartell avaldas liikmesriigi territooriumil riigi Euroopa Liiduga ühinemisele eelneval perioodil.

Ne bis in idem-põhimõte ei takista kartellis osalenud ettevõtjatele asjaomase liikmesriigi konkurentsiasutuse poolt trahvi määramist karistuseks mõju eest, mida kartell riigi territooriumil enne selle riigi Euroopa Liiduga ühinemist avaldas, kui enne liikmesriigi konkurentsiasutuse otsuse vastuvõtmist kartelli liikmetele komisjoni otsusega määratud trahvide eesmärk ei olnud karistamine nimetatud mõju eest.

(¹) ELT C 100, 17.4.2010.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 16. veebruari 2012. aasta otsus (Corte suprema di cassazione — Itaalia eelotsusetaotlused) — kriminaalmenetlused Marcello Costa (C-72/10), Ugo Cifone (C-77/10) süüdistuses

(Liidetud kohtuasjad C-72/10 ja C-77/10) (¹)

(Asutamisevabadus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Spordikihlvedude panuste kogumine — Tegevusloa nõue — Tegevuslubade andmisel liidu õiguse rikkumisest tulenevad tagajärjed — Täiendava 16 300 tegevusloa andmine — Võrdse kohtlemise põhimõtte ja läbipaistvuse tagamise kohustus — Õiguskindluse põhimõtte — Varasemate tegevuslubade omanike kaitse — Siseriiklikud õigusnormid — Panuste kogumispunktide vahelised minimaalsed kohustuslikud kaugused — Lubatavus — Tegevustega, millele tegevusluba on antud, sarnased piiriüleised tegevused — Keeld siseriiklikes õigusnormides — Lubatavus)

(2012/C 98/05)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja menetluse pooled

Marcello Costa (C-72/10), Ugo Cifone (C-77/10)

Ese

Eelotsusetaotlus — Corte suprema di cassazione — Isikute vaba liikumine — Asutamisevabadus — Teenuste osutamise vabadus — Kihlveosummade kogumine — Liikmesriigi õigusnormid, mis seavad sellega tegelemise sõltuvusse vastava loa ja avaliku julgeoleku alase loa saamisest — Sellistele õigussubjektidele tagatud kaitse, kes said kõnesolevad load menetlustes, millest teised sama sektori ettevõtjad jäeti õigusvastaselt kõrvale — Kooskõla EÜ artiklitega 43 ja 49

Resolutsioon

1. EÜ artikleid 43 ja 49 ning võrdse kohtlemise ja tõhususe põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui liikmesriik, kes majandustegevuseks tegevusloa andmisel jätab liidu õigust rikkudes välja ühe kategooria ettevõtjaid ja kes selle rikkumise parandamiseks korraldab konkursi suurele hulgale uutele tegevuslubadele, kaitseb olemasolevate ettevõtjate saavutatud ärilisi positsioone, kehtestades eelkõige minimaalsed vahemaad uute tegevusloa omanike tegevuskohtade ja olemasolevate ettevõtjate tegevuskohtade vahel.
2. EÜ artikleid 43 ja 49 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui ilma tegevusloa või politsei loata kihlveosummade kogumise eest kohaldatakse kriminaalkaristusi isikutele, kes on seotud ettevõtjaga, kes jäeti liidu õigust rikkudes varasemast hankemenetlusest välja, isegi pärast uue hankemenetluse korraldamist, mille eesmärk oli seda liidu õiguse rikkumist parandada, kuna see uus hankemenetlus ja sellest tulenev uute tegevuslubade andmine tegelikult selle ettevõtja ebaseaduslikku väljajätmist varasemast hankemenetlusest ei parandanud.
3. EÜ artiklitest 43 ja 49, võrdse kohtlemise põhimõttest, läbipaistvuskohustusest ja õiguskindluse põhimõttest tulenevalt peavad sellise hankemenetluse, nagu on kõne all põhikohtuasjades, tingimused ja eeskirjad ja iseäranis sellised sätted nagu riigimonopoliide haldamisega tegeleva autonoomse asutuse ja muude üritustega kui hobuste võiduajamised seotud kihlvedude sõlmimiseks tegevusloa taotleja vahel sõlmitava lepingu projekti artikli 23 lõike 2 punktis a ja lõikes 3, mis näevad ette hankemenetluses antud tegevusloa kehtetuks tunnistamise, olema sõnastatud selgelt, täpselt ja ühemõtteliselt, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

(¹) ELT C 100, 17.4.2010.